

Spm. nr. S 2622

7) Til kirkeministeren af:

Jesper Langballe (DF):

»Vil ministeren oplyse i anledning af, at en forening kaldet Danske Kirkers Samråd har udsendt en protest mod regeringens lovforslag vedrørende udenlandske forkyndere, hvilken officiel status denne forening har i forhold til folkekirken, og hvordan det stemmer med retningslinjerne for Det Mellemkirkelige Råd, at rådet har ladet folkekirken optræde som deltager i Danske Kirkers Samråds protest mod lovforslaget vedrørende udenlandske forkyndere sammen med ti andre kirkesamfund?«

Jesper Langballe (DF):

Indledningen til mit spørgsmål har nogen sammenhæng med, at jeg har været sognepræst i næsten 30 år og kirkelig ordfører i over et par år, og jeg har faktisk aldrig nogen sinde hørt om et foretagende eller en forening, som hedder Danske Kirkers Samråd.

Det har jeg nu i kraft af den protest, som dette samråd har fremsat mod regeringens imamlov. Der står endog i slutningen af Danske Kirkers Samråds pressemeddelelse, at man må andre sig over, at regeringen kan fremsætte et sådant lovforslag uden at indhente høringssvar eller indgå i dialog med det bredeste forum af trossamfund, der arbejder her i landet. Man må nok sige, at selvilliden ikke fejler noget.

Men altså nu har fire millioner folkekirkemedlemmer kunnet forbløffes over gennem denne udtalelse at se, dels hvad disse fire millioner selv mener om imamloven, dels at folkekirken nu er blevet tillagt den opgave at protestere mod gode fornuftige lovforslag fra regeringen.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Indledningsvis vil jeg gerne takke spørgeren, fordi jeg gennem besvarelse af dette og også det efterfølgende spørgsmål får lejlighed til at rede-gøre for retstilstanden på dette specielle område.

Danske Kirkers Samråd blev dannet for 12 år siden som et forum for samtale mellem repræsentanter for kristne kirkesamfund i Danmark. Blandt samrådets medlemmer er to personer, som er udpeget af Det Mellemkirkelige Råd. I 1989 blev det ved en ændring af lov om folkekirkens økonomi besluttet at etablere en officiel struktur for det mellemkirkelige arbejde med stiftsudvalg og et centralt mellemkirkeligt råd.

I henhold til bekendtgørelse om folkekirkens deltagelse i mellemkirkeligt arbejde, som er udstedt i tilknytning til loven, har Det Mellemkirkelige Råd bl.a. til opgave at tage stilling til folkekirkens medlemskab af nationale og internationale kirkelige organisationer. Denne hjemmel er grundlaget for Det Mellemkirkelige Råds beslutning om at udpege to af dets medlemmer til at deltage i Danske Kirkers Samråd. Det har altså hjemmel i en bekendtgørelse, som er udstedt i forbindelse med loven om Det Mellemkirkelige Råd.

Den folkekirkelige deltagelse i Danske Kirkers Samråd har altså dermed en officiel karakter, men udtalelser fra samrådet er ikke og kan ikke være udtalelser, som fremsættes på folkekirkens vegne, eller som er bindende for folkekirken. Der gælder nemlig i denne sammenhæng lige så vel som i alle andre sammenhænge, hvortil Det Mellemkirkelige Råd udpeger deltagere, den klare forudsætning, at de udpegede kun kan udtale sig på egne vegne.

Kl. 14.10

Da Folketingets Kirkeudvalg behandlede ændringen af lov om folkekirkens økonomi i 1989, blev det understreget, og jeg citerer fra udvalgets betænkning: »... at, Det mellemkirkelige Råd ... ikke har synodal karakter. Under møder og konferencer tegner deltagerne således kun deres egne synspunkter. Der er fortsat ingen, der kan udtale sig på folkekirkens vegne.«

Jeg finder det naturligvis meget kritisabelt, at Danske Kirkers Samråd har udtalt sig på en måde, så det kan tolkes som en officiel folkekirkelig protest. Jeg har derfor også med tilfredshed bemærket i dagspressen, at der kan forventes et internt opgør i Det Mellemkirkelige Råd om dette.

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker for svaret. Nu var spørgsmålet jo to-delt så lige til det første: Har jeg forstået ministeren rigtigt, at det af ministerens svar fremgår, at Det Mellemkirkelige Råds deltagelse i Danske Kirkers Samråd er hjemlet, men at Danske Kirkers Samråd i sig selv er en privat forening? Det var det ene spørgsmål.

Det andet er så til den sidste del: Finder ministeren ikke, at det er en skærpende omstændighed og i virkeligheden altså en utrolig grov ting, at som nr. 5 af disse 11 trossamfund, der udtaler sig, står altså slet og ret folkekirken? Det vil sige, der står ikke bare på folkekirkens vegne, men det er altså fremstillet bedragerisk, som om det er folkekirken som sådan, der udtaler sig.